

Th. Stude,

Skrädderirörelse

och

Klädeshandel,

N° 27 Unionsgatan N° 27.

PROGRAM-BLAD.

Torsdagen den 28 September 1882.

Bladet utkommer alla dagar. Lösnummer å 10 *pk* säljas i Nya teatern, Brunns huset och Societets huset äfvensom i bladets annonskontor, A. L. Hartwalls butik vid Senatstorget, der äfven prenumeration emottages till ett pris af 6 *Sk.* för helt år. Annonser till ett pris af minst 50 *pk* införas.

N:0 9.

N:0 9.

A. Parviainen & C:o

(Michaelsgatan N° 8)

försälja i parti:

Petroleum, salt, kaffe, socker, viner, punsch o. cognac; samt i parti o. minut: Alla till en väl sorterad jernhandel hör. artiklar.

A. Parviainen & C:o,

Michaelsg. 8, telefon-nr 221.

Offentliga nöjen för dagen:

Representation å **Brunns huset** varieté-teatern kl. $\frac{1}{2}$ 8 e. m.

En middag på Hasselbacken.

(Från en tillfällig Stockholmsmeddelare.)

En middag på Hasselbacken!

Är det nu också något att skriva om — det känna vi ju alla till, som varit i Stockholm, om också blott en enda gång? En middag på Hasselbacken — på den „verldsberömda“ balkongen, der man så ofta lyssnat till tonerna från Sjöbergsska hornmusiken, der man sett huru eftermiddagsolen bestrålat Bellmansbronzen och låtit ett gladt solskenslöje spela in i mungiporna, der man — framför allt — skådat det „glada Stockholm“ i all dess prakt och all dess goda humör! Liksom man icke kan tänka sig Wien utan Pratern, icke Köpenhamn utan Tivoli, så kan man icke — sedan Vilhelm Davidson tog befälet å Djurgården — tänka sig Stockholm utan Hasselbacken.

Men att komma och beskriva „en middag på Hasselbacken“, det är nästan gammalt nytt, det hoppar läsaren öfver, ty det känner han förut.

Kanske ändock intet så alldeles. Som bekant är det skilnad på middagar liksom det är skilnad på folk och den „festmiddagen“, som häromdagen hölls i Hasselbackens stora salar, förtjenar sitt eget kapitel i dess historia. Nog har kökspersonalen och kypare för serverat dräpliga festgillen derstädes, men jag har en aning om, att icke förr så mycket *Hjertelag* fogats till mödan, ty nu gällde det ju att fira den mans sjuttiårsdag, som länge fört spiran på „Djurgårdens ekar“, aktad och omtyckt, känd af hela Stockholm såsom en af stadens „förskönare“ och lifvets förljufvare.

Alla Stockholmstidningar ha meddelat referat af festen, och af dem har ni troligen hemtat en notis om herr *Vilhelm Davidsons* „historia“ och om det sätt, hvarpå han hyllades af kamrater inom källaremästarekåren och af sina underlydande.

Er brefskrifvare kan derfor fortsätta:

Det närmade sig till klockan fem. Den ena ångslupen efter den andra förde „båtlastar“ af celebriteter ut till Djurgården, men de riktigt „celebra“ kommo naturligtvis i vagnar. Och snart voro Hasselbackssalarna fylde med representanter för hvad Stockholm egde lysande inom „embetsmannaverld, finans, konstverlden, litteraturen“, såsom det plägar heta i tidningsreferat.

Man påstår, att Hasselbacken aldrig förr serverat en så stor middag — det skulle blifva inemot 300 människor vid sittande bord, och när man såg alla dessa damer och herrar komma introppande, så kunde man knappt förstå, huru det skulle blifva plats, men plats blef der, och det rymlig ändå. Hasselbacken ville visa, att den kunde hedra sin omskapares dag.

Innan vi gå till bords ha vi emellertid tillfälle att taga „gästerna“ i skärskådande. Der helsa ett par högväxta, resliga herrar på hvarandra, kraschanerade och „lysande“. Den ene är något smärt och gänglig; det är öfverståthållaren, hvars yttre är en smula „eteriskt“ under det hans embetsbroder, landshöfdingen öfver Stockholms län, tyckes mera representera landtjordens säkra och fasta jordmån. Tåflande med honom i längd och bredd står de svenske jernvägarnes främste chef, omgördlad af Nordstjernebandet, alldeles så som om han spatserat ut ur v. Rosens nyss fullbordade tafla, hvilket för resten också gäller om „grefve Sven“, lifgardets bekante chef. Mellan de nyssnämnda jättarna kryssar en litet för liten myggfigur, en af de mest bekanta Stockholmsoriginalen, hvars namn brukar återfinnas på Hotel Rydbergs matsedel under rubriken „gös å la Soto Maior“. Det

är det portugisiska rikets välkände representant vid svenska hovvet, med ett ansigte som antyder 70-talet och en rörlighet, som snarast skulle tillhöra 20-åren, „modern“ från halslinningen och ner till tåspetsen; „ultramodern“ till och med så tillvida, som han inför moder i den eleganta världen; der går enskilda bankens bekante styresman med en gång, som ännu antyder att minnen från ungdomsårens kommandodäck sitta kvar; ett välbekant ansigte från „verldsexpositionerna“ tittar också fram, det är n. m. svenske generalkonsuln i Helsingfors *Juhlin-Dannfelt*; strax bredvid honom synes riksantikvarien med ett kämpaskägg, som alldeles döljer kommandörbands kring halsen och t. o. m. hotar att begrafva alla de små riddarestjernorna till venster.

(Forts.)

Var på din vakt!

Det är som en rosendoftsångande vind,
Det är som ett fröregn af blommande lind,

Det är som en vaggsång af susande lund,

Som sänktes en dimma från himmelns rund.

Du fångslas, berusas och domnar,
Du sluter ditt öga och somnar.

Men andas ej rosendoftsångande vind,
Sitt ej under fröregn af blommande lind,

Lyss icke till vaggsång af susande lund,

Fly dimman, som sänkes från himmelns rund,

Ty gift in i själen det strömmar,
Ett gift, som är — „farliga drömmar!“

Toivo.

Nya Teatern.

Fredagen den 29 September:

Intet spektakel.

Lördagen den 30 Sept. 1882.

Med anledning af svenska kungl. scenens 100-åriga tillvaro

uppförs för första gången:

Siri Brahe och Johan Gyllenstjerna,

Skådespel i 3 akter af konung Gustaf III,

samt

Tillfället gör tjufven,

Divertissement i 1 akt med sång.

Närmare i morgondagens „Program-blad.“

Från teaterverlden.

— **Från Paris** skrives: Dessa allbeundrade och mången gång i sig sjelfva så obetydliga divor, hvilka föra spiran på de tiljor, som föreställa världen, måste ut för att visa sig vid de moderna badorterna, der deras toaletter och extravaganser kunna ge „verlden“ så mycket att tala om. Det finnes en verklig aktriskult här, i hvilket det parisiska håller på sin exklusivitet och vid sidan af hvilket intet annat kan existera. I denna afgudadyrkan märker man att Paris är en värld för sig. Hufvudstadsbladen ha ofta under somrarne korrespondenser från brunnar och bad, hvilka alla äro skurna efter samma mönster. Brefskrifvaren börjar med att tala om sig sjelf, sina intyg, sina promenader, sin aptit, sin helsa, sina åsikter och Gud vet allt hvad, affärdar derpå vid brunnen eller badet sig möjligtvis upphallande utländska notabiliteter med en axelryckning och ett par ringaktande rader samt säger derpå: men låtom oss ge plebs på båten . . . Vi ha nu talat om mig; låtom oss därför tala om våra charmanta vänner från teater de la . . .

Och så börjas en skildring af divornas lif och lefverne i alla dess detaljer. Man får veta, hvad de göra och låta, huru de kläda sig och huru de bada, huru de gå och stå, om de röka cigaretter på kaffet eller föredraga en liten konjak, om hertig A eller markis B är slagen ur brädet af vicomt D. o. s. v. i det oändliga. Allra läckrast är det, då vederbörande redaktion kan få idolorna att skriva sjelfva. Då kan man stundom få läsa saker, der sjefförgudningen bränner sina allra som starkaste rökoffer . . .

Sedan Porte St Marin-teatern nu stängt sina portar för att egna sig åt repetitioner af den förut på Chatelet gifna dekorationspjesen „Michel Strogoff“, äro endast fem teatrar i verksamhet: operan, Française, des Nations, Folies dramatiques o. Fantaisies-Parisiennes. Operan rör sig f. n. med klassisk musik af bepröfvadt slag. Intet nytt omtalas.

Per telefon.

Modeberättelse.

Till eleganta morgontoaletter rekommenderas nu ett af poncnaurödt silke och gult ylle förfärdigt tyg, som fått namnet *auréole*, men som knappast lär komma att kläda alla damer.

Hvad damhattarna angår, skola i vinter åter de mest olika faconer komma

VARIETÉ-TEATERN

i

Brunnshus-salongen.

Föreställning hvarje afton från kl.

$\frac{1}{2}$ 8 e. m., dervid följande utmärkta främmande artister uppträda:

Den amerikanska truppen **Delmars**, neger-komikerne, bröderne **Bryants**, gymnastiskasällskapet **Wartenberg**, tyrolersällskapet **Hofer** och instrumentalisten **Sidney Terry**.

Torsdagen den 28 Sept.:

PROGRAM:

1.

1. Marsch.
2. Uppträdande af tyroler-sällskapet **Hofer**.
3. Uppträdande af neger-komikerne, hrr **Bryants**.
4. Den lille kauschuk-mannen utföres af **Paul Wartenberg**.

(15 minuters paus.)

2.

5. Musik-nummer.
6. „Traum der Sennerin“ af **Labitzy**, utföres på stråkeittra af hr **Max Hofer**.
7. Japanesiskt jongleri, utföres af fröken **Angelina Wartenberg**.
8. Uppträdande af instrumentalisten **Terry**.

(15 minuters paus.)

3.

9. Musik-nummer.
10. „The four American Devils“, utf. af truppen **Delmars**.
11. a) „I und ma Bua“, tyrolerlied, utföres af fröken **Ida Hofer**.
b) **Tyroler-trio** utföres af syskonen **Ida, Anna och Max Hofer**.
12. **Stor kinesisk fest** med dansrevolutioner, utföres af hela sällskapet **Wartenberg**. Original af hr **Wartenberg senior**.

Obs.! I morgon nytt program!

i bruk. Vid sidan af den af grått velour förfärdigade och med en rosa-fjäder garnerade kapotthatten skall man kunna se miniatyr-faconen af Bordeaux-röd sammet med en tofs af rödgula hägerfjädrar och den lika smakfulla Fra Diavolohatten, som är förfärdigad af den mjukaste långbåriga filt och rikt smyckad med långa, svajande strutsfjädrar.

Ett gammalt plagg, som till vintern åter blir modernt, är den ryska baschliken, den bekanta kapuschonen med långa ändar, hvilken efter behof äfven kan användas som fichu, och hvarmed man kan drapera sitt hufvud och sina axlar på de mest olika sätt. Baschlikerna förfärdigas till höst- och vinterbruk af varma, men mycket mjuka och böjliga ylletyger, antingen svarta eller hvita, och de besättas med tre å fem rader sidenband eller med guld- och silfvergaloner, liksom förhållandet var, då detta plagg först kom på modet för några år sedan.

Under entre-akterna.

— **Impressarion Ullman** har bildat ett konsertsällskap, hvarmed han ämnar göra en färd genom Tyskland, Belgien, Holland och Skandinavien. »Stjernan» i detta sällskap är **Etelka Gerster Guardanini**.

— **M:me Miolan-Carvalho**, den äldsta bland nu lefvande franska sångerskor af betydighet, uppträder i oktober d. å. för sista gången på scenen. Till afskedsroll har hon valt grefvinnans parti i „Figaros bröllop“.

— „**Otto Lindblad och hans sångare**“ blifver namnet på ett arbete af stort intresse för studentsångens vänner, hvilket för närvarande är under tryckning och torde blifva i bokhandeln tillgängligt samtidigt med universitetsfesten i Lund. Författaren, kyrkoherden **G. A. Feuk** i Ingelstad, var en af Lundasångens koryféer den tid, då **Otto Lindblad** förde denna sångs runor vid vårt sydsvenska universitet, och har under många år stått den afidne tondiktaren nära. Som material har han använt bland annat **Lindblads** egen sjelfbiografi och anteckningar, hvadan innehållet bör blifva lika intressant som autentiskt. Enligt hvad vi hört uppgifvas, lär arbetet äfven komma att omfatta personalier öfver de mest framstående **Lindblads-sångarne** jemte en alfabetisk förteckning öfver den så högt uppburna tonsättarens samtliga verk inom så väl quartettens som trions, duettens och solots områden, upptagande omkring 130 nummer. Arbetet utkommer på **Philip Lindstedts** i Lund förlag.

Bitar.

— De flesta resande, som besökt Paris, minnas utan tvifvel *Hippodromen*, den ofantliga cirkusbyggnaden, som ligger i vinkeln mellan Avenue Marceau och Avenue de l'Alma, nästan nere vid Seinen. Det är nu fråga om att riva ned denna byggnad och att åter uppföra densamma på en längre bort belägen plats. Saken är, att densamma redan nu är något för aflägsen, hvilket icke alltid välgörande inverkar på recetten. Det kan därför tyckas underligt, att man vill flytta den ändå längre bort; men om man det gör, skall man genom en särskild jernväg förena etablissemnet med Place de la Concorde, der publiken skulle hemtas, och dit den gratis skulle få återvända. Hvilken plats man skulle välja, ha vi ännu ej hört uppgifvas.

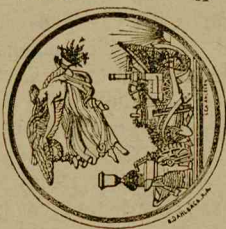
Tapeter och rullåer

af nyaste slag i
Georg Ricks' tapetmagasin,
 N. Esplanadgatan 27.

Emil Nyqvist,
 Frö- & spannmåls-
 handel,
 Helsingfors,
 S. Esplanadgatan N:o 10.

Lager af alla slags finska och utländska utsäden för jordbruksbehof.
Jordbruksredskap. Bigödningsämnen.

Albin Bade,
 Agentur- & Kommissionsaffär,
 4 Helene-gatan 4.

Daniel Nyblins Fotografietelier,
 Fabiansgatan N:o 31,
 öppen söknedagar kl. 1—6, söndagar kl. 10—2.
 Telefonnummer 214.

Glasögon o. Sincenez
 hos
R. Mellin,
 N. Esplanadgatan 39.

D. J. Wadéns
Elektriska affär,
 Vestra Henriksgatan N:o 12,
 telefonnummer 200.

J. E. Fagerroos,
 Sulf- och Silfverfabrikant,
 Alexandersgatan 9.

Telefonnummer 223.

Fredr. Edv. Ekbergs Bröd- och Vinhandel,
 Alexandersgatan N:o 52,
 bör besökas för dess verkliga goda varor.

Telefonnummer 223.

RICH. HEIMBERGER.

Möbler, speglar, gardiner & ramlister m. m., m. m.
 Michaelsgatan N:o 9, telefonnummer 218.

Norra kajen 8.

Rich. Hindströms
Asfaltläggnings-kontor
 verkställer
asfaltläggningar
 af alla slag.
 Telefonnummer 106.

Norra kajen 8.

HJERPPIPOR

hos
J. E. Fagerroos,
 N:o 9 Alexandersgatan N:o 9.

C. Alb. Grubb,
 Urmakare,
 N:o 7 Michaelsgatan N:o 7.

I. H. Wickel,
 N:o 30 Alexandersgatan N:o 30,
 rekommenderar sitt väl sorterade

Vinlager.

Minutförsäljning för Spirituosa och Punsch
 Alexandersgatan 32 (f. d. Stenbergs lokal).

Helsingfors Nya Cigarrhandel

(Glogatan 1, Grönqvists nya stenhus)

har ett väl sorteradt lager af in- och utländska cigarrer och papprosser.

TEGEL,

i större och mindre partier, hos

E. Luther,
 Södra Esplanadgatan N:o 4,
 telefon-nummer 190.

Axelina Apalboms

DANSSKOLA

börjas lördagen den 7 oktober. Elever kunna dagligen anmäla sig i huset n:o 32 Högborgsgatan.

1:sta Ryska Brandförsäkringsbolaget

af år

1827

meddelar försäkringar genom

Th. Tollander,
 N. Magasinsg. 1 (telefonnummer 246).

Ryska Brandförsäkringsbolaget
 af år 1867

meddelar försäkringar genom

Gustav Paulig,
 general-agent,
 N. Esplanadg. 5 (telefonnummer 111).

Brand- och Lifförsäkringsaktiebolaget

SKANDIA

meddelar försäkringar genom

Schildt & Hallberg,
 general-agenten,
 Michaelsgatan 5 (telefonnummer 220).